

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

355(064)

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Hadi emléktárgyak

Forrás:

Az Újság

3 p.

(Helv)

1917 7 30

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hadi emléktárgyak.

Ista Quintus.

Nagyon szép és föltöte igen érdekes mostterek mintái. Nehéz volna fölaprózni a tenger-elkészt. De az is igaz, hogy »nincs neki rek- az erdélyrészi hadikiállítás a Margitszigeten. sok ellenséges szerelvényt és hadi cikket. lámja», a mint mondani szokás.

Már maga a mostani csodaszép őszi idő is. Külön áll egy egész földalatti fedezék szép Es ehhez akarok most füzni egy-két hasz- A nagy kozmosz csufolódik velünk, nyomorultioramával. Külön megint a hadi posta énos gondolatot.

emberi fergekkel. Aranyos verőfényel, üdétávirda, az orvosok és vasutasok művei. Hid. A harcztereken tömérdek hadizsákmányt enyhe levegővel áraszt el bennünket. A fel-minták, szeraszámok, kötözöszerkek, hajózásszereznek hős katonáink. Azokról nem is be- hőtlen ég nap-nap után sötétkék kárpitot vonszerszámok stb. Majd megint külön egy na-szélek, a melyekről a hős baka félvállról csak a fejünk fölé, estenden pedig a növekvő holdgyon szép ellenséges népművészeti gyűjte azt mondja: »Ez úgy jött magától.« Azonban ezüstje zománcozza végig a csöndesen hóm-mény. Orosz himzések, varrások, diszítések az a tömérdek elvett hadizsákmány! Az elvett pölygő Dunát. Van egy alkonyati félóra, a Gyerekjátékok. Sebesültjeink türelmének gyüostromágyu-szörnyetegtől kezdve az apró, he- mikor a narancsszinű esthajnalba belejátszikmölcesei és az orosz foglyok mesterkedése. Migyes puskagolyóig. Hogy mi minden van, azt az ezüst holdfény és a budai részen már a gáz-vel a kiállítás megépítésénél főképpen az arizon a hadi kiállításon látja az ember együtt, lámpák brilláns nagy félköre is beleragyog, való szegény ördög orosz foglyokat használtaltanulságos, szép rendben. Nápolyig nem látni olyan szép napnyugtát, föl. Ki ne ismerné már a játék-kigyót árul. Már most gondoljuk csak el, hány ember mint most a Margitszigetről. Ivánt? De ugyan a magyar fiuknak mi sorsulés hány család van olyan, a ki e szörnyü hábo- lehet most a Don, a Volga, az Amur partjairurus esztendőről emlékeket szeretne gyűjteni, már közt van osztva, de nem zsufolva. Ilyen széps távol a rideg Szibériában? Van-e ott is ilyen csak azért is, mivel egyes derék tagjai ott har- fák sincsenek messze földekig. A szigetbeli kiállítás és van-e ott is mit emi? czoínak a véres csatamezőkön.

Maga a háborus kiállítás a szép nagy fák lehet most a Don, a Volga, az Amur partjairurus esztendőről emlékeket szeretne gyűjteni, már közt van osztva, de nem zsufolva. Ilyen széps távol a rideg Szibériában? Van-e ott is ilyen csak azért is, mivel egyes derék tagjai ott har- fák sincsenek messze földekig. A szigetbeli kiállítás és van-e ott is mit emi? czoínak a véres csatamezőkön. platánoknál szebbet az egész világon nem lát- szobordiszítése és külön művészeti pavillonjaegy katonagomb is az 1848—49. évi szabad- tam, még a Boszporus partjain sem, a hol ezek Egy maga is érdemes a kizarándoklásra. Kiválságharczából, vagy a napoleoni harcokból? a fák pedig otthon vannak. Azután a zeltisek, a királyné és Augusztá kir. herczegasszonj Mit gyűjtenének szívesen az emberek? Irá- juharcok, vadgesztenyék, kőrifák, tölgyfák, a szobra. Itt-ott monumentális alkotásra is buksok, versek, levelek, képek és katonanóták fenyek. Olykor lehullott levelek tarka szőnye- szobra. Itt-ott monumentális alkotásra is buksok, versek, levelek, képek és katonanóták gen járunk, noha az idén a lombok későn kez- kanunk, a mit viszont akarunk látni a nagygyűjtése nem egyes emberek passziója. Odaát denek hervadni. város közterein.

A bejárásnál orosz ágyuóriások, gépfegy- Azonfelül délután, egészen este nyolcziközökkel gyűjtik a hadseregben a katonanótá- verek, golyószórók, mozsarak. Valamennyi hős katonazene. Hatalmas, erős, jól fegyvelmezotkat. Nálunk, úgy tudom, az Akadémia egyik katonazene. Hatalmas, erős, jól fegyvelmezotkat. Nálunk, úgy tudom, az Akadémia egyik bizottsága foglalkozik vele. A nyomtatványo- deszen rozsdásodnak. Bár soha se is tettek Es kevés közönség. Sokkal kevesebb, mint kat is gyűjti, azt gondolom, a Nemzeti Muzzeum. volna egyebet. A hevenyészett épületek és hidak a mennyit ez a szép kiállítás megérdemelte. Hogyan, miképpen, nem tudom. Pedig ezeknél az emberrel túltömött Budapesttől. Ez márigazán segítene a nagyobb nyilvánosság. szép izléssel. A főépületben nagy gonddal össze- bántja az ember fiát. A pöffeszkedő érdem- Azonban a tárgyak, az igazi hadizsák- hordott ellenséges fegyverek, tanulságos rendbe- telenségnél talán egy van, a mi jobban nyug- mány!

állítva. Szuronyok, kardok, puskák, pisztolyok. balánit: az elnyomott igazság. Ez a mi nagy Mi lesz ezekkel: akadémiai pályakérdés. saphkák, csizmák, szijzserszámok, óriási gránát- közönségünk belülről nem jól van berendezve. Egyik részét, tudjuk, még melegében az ellen- darabok, shrapnell-töredékek, gépfegyverek, Kap a silány, hangoskodó léhaságon és nem- ség ellen használják. A rezet, alumíniumot, nikkelt s talán a jó aczélat is beolvasztják. De

hát a többi, a rengeteg sok mindenféle csoda?

Ugy vélem, ezeket nyilvánosan *el kellene adni* a rokkantak és az elesettek családjai javára és milliók folynának be érte. Van olyan ember is elég, a ki *ágyul* is szívesen venne és felállítaná a kastélya előtt vagy a kertjében.

Van ugyan a Váczi-utczában egy ilyen elárusító boltocska, de az is nagyon árva. Semmi hirt. Kevés is van benne. A közönség sem tudja. Csak a ki úgy bebotlik véletlenül oda. És ha az embernek valami ötlete van, hogy például a törött fegyverekből fogast szeretne csinálni, — akkor már vakarja a fejét az ott árusító két derék altiszt. Az egész csak amolyan szatócsbolt.

Föl kellene kapni ezt a jótévő gondolatot teszem a margitszigeti kiállítás vezetőinek. Nagyon könnyű volna amolyan kis *hadizsákmány-ipart* létesíteni a hadifoglyok fölhasználásával és így használható, ügyes iparczikkek formájában, vagy akárhogyan is a közönség kezére juttatni a hadizsákmány eladható részét.

És jaj, csak a közvetítő kereskedést nem engedni oda. Mert a hova az teszi a lábát, ott fű többet nem terem.